

8. KÖZBIZTONSÁGI ELKÉPZELÉSEINK

A köztörvényes bűncselekmények elleni fellépés azon ritka területek egyike, amiről nem lehet csak negatívan beszélni. Baj csak a törvények alkalmazásával van, illetve a rendőrségi korrupcióval.

A közbiztonság jelenleg legégetőbb problémája az, amit a köznyelvben cigánybűnözésnek neveznek, ami a romák egy részénél sokak szerint az „öröklött” etnikai „kivülállóság” vagy jobban mondva a társadalmunkívüliség múltbéli hozadékából ered.

Bár egyes politikai körök eszeveszetten tiltakoznak, ha ezeket az állításokat meghallják, de ennek ellenére közülük még soha egy sem vállalta fel azt a kézenfekvő megoldást, hogy magához vegyen egy rossz helyzetben lévő vagy netán még bűnöző életmódot is folytató roma családot annak érdekében, hogy a mindennapos tapasztalati tényekkel szemben bebizonyítsa ennek ellenkezőjét, és ezzel a saját „igazát”.

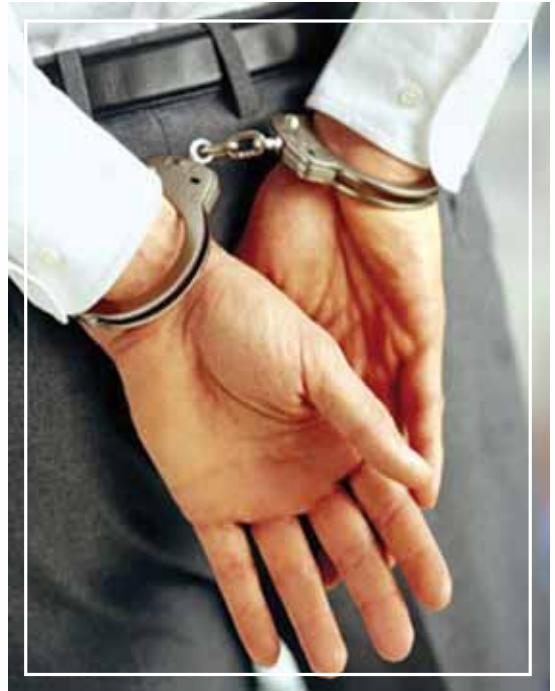
Ugyanis véleményük szerint az ilyen emberek csak a körülmények áldozatai (az ő nyelvvezetükkel szépen megfogalmazva: megélhetési bűnözők), és ha jók lennének a szociális viszonyok körülöttük, akkor felhagynának az addigi bűnözői életmódjukkal.

Ennek bebizonyítását az előbb említett kézenfekvő módszerrel továbbra is várjuk a „jogvédőktől” (vagy inkább bűnpártolóktól?) és a velük egy követ fújó szintén megélhetési politikusoktól – akik közül sokakat tényleg csak egy hajszál választ el a bűnözői léttől.

Az a fajta hozzáállás idealista porhintésnek is rossz, hogy tagadjuk a jelenséget, miközben napról napra esetek sokasága támasztja alá ezt a túrhetetlen állapotot.

Mi, Zöldek[®] azonban nem az erőszakos eszközökben hiszünk, amikor e jelenség és más egyéb elharapódzó vagy a társadalomra különösen veszélyes bűncselekmények megfékezését célozzuk.

Íme a megoldási javaslataink, amelyek mentesek mindenféle szokásos erőszakos vagy „rasszista” felhangtól, és csak annak lehet vele baja, aki maga is részt vesz vagy „érdekeltségei” vannak valamelyik megszüntetni kívánt bűnözési ágban.

Fel kell mérni, mely földrajzi területekre a legjellemzőbb az előbbiekben említett bűnelkövetési mód, és az olyan bűntettek, amelyeket bizonyos séma szerint követnek el. Avatott kriminológusok már régen ismerik ezeket a sémákat, csak nem szabad beszélniük róla.

Ezeket a bűncselekményeket éppúgy körül lehetne írni törvényileg, mint a maffia-bűncselekményeket, a szervezett bűnözést, amely szintén nem maga az elkövetett cselekmény, hanem egy viselkedési séma, ami súlyosbító tényezőként hat, tehát külön intézkedéseket fogyanatosítanak ellene.

Ha megtörténtek ezek a felmérések, **lajstromba kell venni azokat, akik a rendszerváltás óta ilyen jellegű bűncselekményeket követtek el.** Ezekkel az egyénnel szemben a következő pontokban olvasható tiltó rendelkezéseket kell majd bevezetni, amik éppúgy nem lennének alkotmányellenesek, mint például a kitiltás intézménye, amely ma is létezik és mellékbüntetésként alkalmazható. Akire ezt kimondják, az nem léphet egy bizonyos település vagy akár egy egész megye területére.

1. A bűncselekmények elkövetőit, és minden olyan személyt, aki kapcsolatot ápol velük, el kell tiltani mindenféle fegyver vagy más egyéb, az élet kioltására alkalmas veszélyes eszköz viselésétől (ez a szervezett bűnözés elleni harc eszköze is), és adott esetben – a visszatartás érdekében – szigorúbb büntetési tételt kell alkalmazni rájuk, ha mégis megszegik ezt a tilalmat.

Például ha egy ilyen körbe tartozó személynél kést találnak, nem harmincezer forint bírság, hanem egy év letöltendő börtön legyen a büntetés. Ezzel párhuzamosan **minden általuk elkövetett erőszakos bűncselekményt dupla, visszaesőként pedig tripla tétellel kell büntetni.** Tehát például csoportos garázdaságot az ilyen elkövetők esetén akár tíz évvel is lehessen sújtani.

2. A bűnözői életmódot folytató személyeknek legyen tilos fémmel kereskedni. Emellett szigorú állami ellenőrzés alá kell vonni a fémkereskedelmet, hasonlóan az alkoholos italok vagy a dohányárak ellenőrzéséhez.

Természetesen azok, akik ilyen bűncselekményekben korábban érintettek voltak vagy bizonyítottan kapcsolatot ápolnak olyan személlyel, aki igen, azoknak is legyen szigorúan tilos ez a fajta tevékenység, és az illegális fegyverkereskedéshez hasonlóan ez is büntendő legyen.

3. A már sokszor tervezett gyűlöletbeszéd-törvényhez vagy a holokauszttagadás szintén kilátásba helyezett tilalmához hasonlóan **büntetendővé kell tenni azt a sajnálatra méltó és társadalmilag is káros viselkedési szokást, hogy a bűncselekményekről és a bűnözésről megengedő jelleggel nyilatkozzék bárki**, vagy erkölcsileg elítélhető módon védelmébe vegye a bűnelkövetőket, ahogy ez például a „megélhetési bűnözés” esetében szokássá vált. Az ilyen viselkedéssel ugyanis – olykor még magas állami szinten is! – mintegy biztatást adnak a bűncselekmények elkövetésére.

Ez a rendkívül káros jelenség alkalmas az egész társadalom morális állapotának, az embereknek a jogállamba és a bűnüldöző szervekbe vetett hitének teljes lerombolására. Magyarországon 1944-ig bűncselekménynek számított a bűn „feldicsérése”. Azokat a személyeket, akik nagy nyilvánosság előtt ilyen tevékenységet fejtenek ki, automatikusan úgy kell kezelni, mint bűnözői csoportokkal kapcsolatot ápolókat, és a korábban vázolt szankciókat kell velük szemben alkalmazni.

4. A településeknek, lakóközösségeknek törvényi lehetőséget kell adni arra, hogy a társasházi törvényben foglaltakhoz hasonlóan, indokolt esetben, demokratikus módon, az érintett tulajdonosok 80%-os többségének egyetértése esetén, megvétőzhassák az életvitelükre és lakókörnyezetükre káros vagy közösségellenes hatást és magatartást gyakorló, antiszociális vagy bűnözői életmódot folytató, ott lakó személyek, illetve családok további lakhatását.

Magyarán: **egy közösség békességének, biztonságának, vagyis a rend helyreállításnak érdekében ki lehessen rakni az együttélésre alkalmatlan, veszélyes és bűnöző elemeket egy bérházból, egy lakóközösségből vagy akár egy településről is.**

Ilyen jogszabály egyébként most is van, de a kényszerített kiköltöztetésre nem ad módot, csak az antiszociálisan viselkedő lakók jegyző általi megbüntetésre.

5. **A visszaeső bűnözők számára speciális, szigorított börtönöket kell fenntartani, ahol nincs lehetőségük jól érezni magukat.** Ilyen börtönök jelenleg is vannak, például az Egyesült Államokban, a „demokrácia hazájában”. Ezekben az intézményekben elrettenésképpen nehéz és megalázó feladatokat kell végezniük az elítélteknek, a tisztességes munka megbecsülésére és megszeretésére való „ráébredés” érdekében.

Az emberi jogok figyelembevételével – és szigorúan az amerikai minta szerint – itt már bevezethető lenne a deviáns és közösségellenes viselkedés esetén a testi fenytés és a megszégyenítés lehetőségének alkalmazása.

Lehet vitatkozni azon, hogy ez alkotmányos-e, de ha a szabadság hazájában, Amerikában ez megengedett, akkor miért ne lehetne nálunk is, ha az ösztársadalmi érdek ezt így kívánja, és csakis akkor!

Emellett megemlítenénk azt a nyilvánvaló tényt is, hogy a közmunka intézménye létezik Magyarországon, ezért **megdöbentő és megengedhetetlen dolog, hogy míg egy gyors-hajtáson kapott autóst kényszeríthetnek közmunkára, addig a társadalomra veszélyes bűnözőknek egyáltalán nem kötelező a munka a börtönökben, hogy a cselekményükkel és magatartásukkal okozott károkat megfizessék vagy legalább részben enyhítsék.**

Testi fenytés ugyan ma hivatalosan nincs, de testi kényszert bármelyik börtönőr vagy rendőr alkalmazhat, még olyan eszközökkel is, amelyek maradandó sérülést vagy halált okozhatnak.

Érdekes dolog ez, hiszen míg Magyarországon nincs halálbüntetés, vagyis a bíróság még hosszas vizsgálat és évekig tartó megfontolás után sem rendelheti el egy társadalomra kifejezetten veszélyes bűnöző felakasztását, addig egy közrendőr, egy őrkatonna, de adott esetben akár egy közönséges biztonsági őr is agyonlőhet bárkit különösebb mérlegelés nélkül, egy pillanatnyi döntés után, akár olyan bűncselekmények esetében is, ami egyébként elég enyhe büntetés alá esne.

6. A bűncselekmények elkövetőinek családját is hatástanulmány alá kell vonni, és amennyiben szükséges, a kellő intézkedéseket megtenni a további bűnesetek vagy más családtagok bűnözővé válásának elkerülése érdekében.

A visszaeső bűnözőket szigorításként és társadalmi célszerűségi okok miatt is el kell tiltani a gyermekükkel való kapcsolattartástól.

7. Rehabilitációs programok keretében kényszerlakhely kijelölését javasoljuk a legsúlyosabb fokozatú vagy visszaeső bűnözőknek. Olyan településeket kell kialakítani, ahol állandó felügyelet alatt élnek, és a területet csak indokolt esetben, speciális engedéllyel hagyhatják el.

A rehabilitálandó bűnözők közösségét mesterségesen kell irányítani, vetőmaggal, építőanyaggal és más **létfontosságú dolgokkal ellátni, aminek fejében munkájuk gyümölcseivel, tehát például a megtermelt mezőgazdasági javakkal kell fizetniük.**

Természetesen lehetőségük lenne a szükséges ismeretek elsajátítására már a börtönökben, a büntetésvégrehajtó intézetek tangazdaságaiban vagy műhelyeiben.

A falu közösségét maguk szerveznék belátásuk szerint, mindössze annyi a szabály, hogy **nem mehetnek el onnan, és az indulástól eltekintve nem kaphatnak segítséget a megélhetéshez, csak ha fizetnek érte valamilyen elszámolás keretében vagy árumozgással.** Ezen a kényszerlakhelyen adott ideig, vagy ha a szakemberek véleménye szerint az életvitelükben való változás nem feltételezhető, akkor életfogytiglan kellene tartózkodniuk.

Ez a módszer nagyban javítaná a társadalom biztonságérzetét, és újra meghozná a jogálamba vetett hitét, emellett pedig nagy visszatartó erőt jelentene a bűnelkövetők körében.

8. A rendőrségnél átfogó alkalmassági vizsgálatot kell tartani, kiszűrni ezzel a labilis, a korrupcióra hajlamos, az antiszociális és a rendőri pályára alapvetően alkalmatlan embereket. Meg kell szigorítani a rendőrség katonai fegyelmét, fessességét, be kell tartatni a rendőri erkölcsi kódex minden előírását.

A rendőrnek legyen második családja a testület, s **ne az akadémikus vizsgálatoktól való félelem, hanem a közrend és az igazságosság fenntartásáért érzett felelősségtudata vezérelje munkája során mindenkor.**

Meg kell találni az egészséges egyensúlyt a rendőri hatékonyság és az állampolgári jogok tisztelete között. **Az indokolatlan fellelések és túlkapások helyett a rendőrség a bűnözés megakadályozásával és a valódi bűnözők elfogásával, ártalmatlanításával foglalkozzék.**

9. A megelőzés céljából, elrettentő példaként vissza kell állítani a halálbüntetés lehetőségét a legsúlyosabb bűncselekmények szankcionálásának érdekében, kiterjesztve ezt a fokozottan élet- és társadalomellenesnek számító keménydrog-kereskedelemre és a különösen nagy kárt okozó gazdasági-vagyoni bűncselekményekre is.

Erről bővebben az igazságügyi reformterveinkről szóló részben olvashatnak.

10. Visszamenőleg fel kell kutatni és felelősségre kell vonni a II. világháború utáni történelmünk során véghezvitt súlyos bűntettek felelőseit, végrehajtóit, különös tekintettel az emberiség- és társadalomellenes bűncselekmények elkövetőire.

Ezeket utólag is példaértékű büntetésben kell részesíteni (még akár posztumusz módon is rámutatva, a nemzeti önbecsülés, a tisztánlátás vagy a történelem tisztázása miatt), visszaadva ezzel a társadalom tagjainak az igazságosságba és az egyenlő elbírálás alapelvárásába vetett hitét és jogos igényét.

Ez alól pedig nem lehet kibúvó semmi, sem élemedett kor, de még az elhunyt jelenlegi megítélése, vagy az azóta történt események sem.

Meglátásunk szerint Magyarország történelmének mindenkori legnagyobb problémáit és a magyar nemzet hányatott sorsának legfőbb okait a lezáratlan, és legtöbbször félreértelmezett vagy meghamisított múltban kell keresni.

Nem szabad elmenni amellett sem, hogy ehhez az „öngyilkos” és letargikus társadalmi állapothoz vezető úton a legsúlyosabb okokat, az igazán fontos dolgokról a figyelmet mindig elterelő, és a magyar népen már évezrede folyamatos teherként jelenlévő demagógiában kell keresni, melynek az elmúlt évtizedeinkben elsőszámú fegyverhordozója a politika volt – a média hatékony propagandaeszközével karöltve.

Mi, Zöldek® úgy gondoljuk, addig nem lesz rend az országban és a fejekben, amíg nem zárjuk le végérvényesen a múlt vélt vagy valós problémáit, hogy ezáltal – megszabadulva annak nyomasztó terheitől – ELKEZDHESSÜNK VÉGRE AZ IGAZÁN FONTOS DOLGOKKAL, A III. ÉVEZRED HATALMAS TÁRSADALMI, GAZDASÁGI, ENERGETIKAI ÉS ÖKOLÓGIAI KIHÍVÁSAIVAL FOGLALKOZNI.

